

مدرسه نور علم در یک فضای آموزشی کوچک باید در هر شیفت، پذیرای ۳۶۰ دانش‌آموز باشد

سه مدرسه در یک مدرسه

محبوبه عظیم‌زاده - در حال حاضر به اسم مدرسه نور علم شناخته می‌شود: نور علم ۱ و ۲ در دوشیفت، اما واقعیت این است که این مدرسه، تلفیقی است از سه مدرسه دیانت، نعیمه و نور علم قدیم. سال ۸۶ اداره نوسازی این ساختمان را می‌سازد. نور علم و نعیمه به اینجا منتقل می‌شوند. دیانت هم کلاً منحل می‌شود و در نهایت این مدرسه نور علم است که پذیرای تمام دانش‌آموزان آن مدارس می‌شود. حالا، عفت ظریف که در حال حاضر دوسالی می‌شود مدیر مدرسه نور علم ۲ است، از مشکلاتی می‌گوید که مدرسه و دانش‌آموزانش با آن‌ها دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

مانمی توانیم مثل مدارس بالای شهر انواع و اقسام کلاس‌ها و دوره‌های آموزشی را برای بچه‌ها برگزار کنیم. خانواده‌ها از پس تأمین مخارج آن‌ها بر نمی‌آیند. مدرسه سرانه‌ای ندارد که بخواهد از خودش بدهد. اداره هم سرانه نفری هزار تومان در سال می‌دهد

فقر مالی بر منطقه حاکم است

مشکل بعدی که از قضا باز هم به دلیل ویژگی منطقه‌ای گلشهر نمود بیشتری پیدا می‌کند، فقر مالی است.

ظریف در این باره می‌گوید: «مانمی توانیم مثل مدارس بالای شهر انواع و اقسام کلاس‌ها و دوره‌های آموزشی را برای بچه‌ها برگزار کنیم. خانواده‌ها از پس تأمین مخارج آن‌ها بر نمی‌آیند. مدرسه سرانه‌ای ندارد که بخواهد از خودش بدهد. اداره هم سرانه نفری هزار تومان در سال می‌دهد؛ یعنی برای ۳۶۰ دانش‌آموزی که داریم، می‌شود ۳۶۰ هزار تومان. خیلی وقت‌ها از خیران کمک می‌گیریم.» وی در مورد میزان کمک اولیا که مدرسه آن‌ها را از دانش‌آموزان می‌گیرد، نیز می‌گوید: «کمک اولیا در سال گذشته برای هر دانش‌آموز ۵۰ تومان بود و امسال ۷۰ تومان شده است. آن هم صرف هزینه‌های خود دانش‌آموز می‌شود برای بیمه و برگزاری آزمون‌های سنجش.»

بچه‌های اتباع برای ادامه تحصیل مشکل دارند

به دلیل ویژگی منطقه گلشهر، چیزی حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد دانش‌آموزان مدرسه نور علم را اتباع خارجی تشکیل می‌دهند.

عفت ظریف می‌گوید: «به خاطر گیر و گرفت‌هایی که در اوراق هویتی آن‌ها وجود دارد، ثبت‌نامشان خیلی مشکل و زمان‌بر است.» اما این، همه ماجرا نیست. او ادامه می‌دهد: «این قضیه وقتی بغرنج‌تر است که می‌دانیم آن‌ها واقعاً به لحاظ هوشی و علمی بچه‌های مستعدی هستند. رتبه‌های خوبی که در رشته‌های مختلف هنری و آموزشی کسب می‌کنند، خودش مهر تاییدی بر این قضیه است اما متأسفانه بیشتر از سطح استان نمی‌توانند بالا بروند. این خودش شده است یک معضل برای این مدرسه و هر چند که بچه‌ها و خانواده‌های آن‌ها همه‌جوره راه می‌آیند، آن‌طور که باید و شاید نمی‌توان کاری کرد.»